

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 622/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Џејн Дрешевић, адвокат из ..., против туженог „Трудбеник градња“ ДОО у стечају, Београд, кога заступа ББ, стечајни управник и туженог „Monterra“ ДОО Београд, у стечају, чији је пуномоћник Александар Мајакић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Пред Првим основним судом у Београду покренут је поступак по тужби тужиоца АА из ..., дана 09.09.2010. године, против тужених Привредног друштва за грађење „Трудбеник градња“ ДОО из Београда и Друштва за грађење транспорт и услуге „Monterra“ ДОО из Београда, ради поништаја решења туженог првог реда од 09.06.2010. године о отказу уговора о раду од 01.09.2003. године, као и да се наложи туженима да тужиоцу на име накнаде штете због изосталих зарада плате месечно по 25.000,00 динара са припадајућим порезима и доприносима. У даљем току поступка тужилац је повукао тужбу у односу на туженог другог реда „Monterra“ ДОО и смањιο тужбени захтев у односу на туженог „Трудбеник градња“ ДОО остајући при захтеву за поништај решења о отказу уговора о раду.

Решењем Првог основног суда у Београду П1 3402/19 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца у односу на друготуженог „Monterra“ ДОО у стечају повучена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом „Monterra“ ДОО у стечају исплати трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца у односу на туженог „Трудбеник градња“ ДОО у стечају повучена у делу за накнаду неисплаћене зараде и припадајуће порезе и доприносе почев од зараде за август 2009. године до дана пресуђења са законском затезном каматом од 20. у месецу за претходни месец. Ставом четвртим изреке, Први основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање по преосталом делу тужбе тужиоца против туженог „Трудбеник градња“

ДОО у стечају и по правноснажности решења предмет упутио Привредном суду у Београду као стварно надлежном суду.

Решењем Привредног суда у Београду Ст 2351/11 од 13.07.2011. године, над туженим „Трудбеник градња“ ДОО у стечају покренут је поступак стечаја, а Закључком истог суда Ст 2351/11 од 30.03.2012. године потраживање тужиоца је делимично оспорено и тај суд га је упутио да настави прекинути парнични поступак.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и уз допис П 4909/2020 од 30.10.2020. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 ...87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/2018) одређено је да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и да је сад у току само поступак против туженог „Трудбеник градња“ ДОО у стечају, ради поништаја решења о престанку радног односа, те да је тужба у овој правној ствари поднета суду опште надлежности 09.09.2010. године, а стечај над овим туженим отворен решењем 13.07.2011. године, што значи да се ради о спору за поништај решења о престанку радног односа који је покренут пре отварања стечаја над овим туженим, то је применом члана 22. став 2. и 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари – стварно надлежан Први основни суд у Београду. При том, на одлуку о стварној надлежности је без утицаја што се Привредни суд упустио у расправљање, доношењем решења којим је делимично оспорено потраживање тужиоца, како то наводи Први основни суд у Београду, с обзиром да је сваки суд, применом члана 17. став 1. ЗПП, дужан да у току целог поступка по службеној дужности пази на своју стварну надлежност, а што сваки суд обавезује и да у случају промене околности које су од утицаја на стварну надлежност суда, донесе одговарајуће решење о ненадлежности.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић ,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић